

PROFESOR JANUSZ KOSICKI, ŻYCIE I PRACA (JUBILEUSZ 80-LECIA URODZIN)

Profesor Janusz Kosicki urodził się 5 sierpnia 1928 r. w Bełdowie w województwie łódzkim w rodzinie inteligenckiej. Wybuch II wojny światowej przerwał Jego naukę w szkole podstawowej na poziomie V klasy. Prof. J. Kosicki w okresie okupacji hitlerowskiej po wysiedleniu z domu rodzinnego pracował w latach 1941-1945 w charakterze przymusowego młodocianego robotnika rolnego w Stadninie Koni w Studzieniu w powiecie kutnowskim.

Powiat ten należący do województwa łódzkiego został włączony do III Rzeszy Niemieckiej, do tzw. Warthegau (kraju Warty) i był poddawany szybkiej germanizacji. Nie było polskich szkół, polska inteligencja, która nie zdążyła uciec do Generalnej Guberni (granica przebiegała koło Żychlina) została aresztowana i umieszczona w obozach koncentracyjnych. Podobny los spotkał księży katolickich diecezji łódzkiej. Rolnicy z lepszych gospodarstw zostali wysiedleni i byli kierowani do obozów przejściowych organizowanych w nieczynnych fabrykach Łodzi, a następnie po selekcji wysyłani do pracy przymusowej do Niemiec lub do województw Polski centralnej i południowej. W majątkach ziemskich po wysiedleniu polskich właścicieli władzę przejmowali niemieccy administratorzy (Treuhänder) lub nowi zasłużeni dla Rzeszy właściciele, a w gospodarstwach chłopskich – niemieccy rolnicy, dla których tworzone gospodarstwa o powierzchni około 20-25 ha.

Jak wspomina prof. J. Kosicki w okresie II wojny światowej dane mu było przeżyć działania dwóch frontów: w 1939 i w 1945 roku. W 1939 roku podczas ucieczki rodziców z dziećmi w kierunku Warszawy był świadkiem fragmentów największej bitwy września tzw. Bitwy nad Bzurą. Toczyły się ciężkie walki, intensywne naloty i bombardowania. Droga

Poznań-Warszawa przemieszczały się oddziały cofającej się armii polskiej i uciekający z dobytkiem cywile. Paliły się miasta: Łowicz, Sochaczew, Błonie i wiele wsi. Było dużo trupów żołnierzy i cywilów, koni i bydła. Utkwiło to wszystko w psychice 11-letniego dziecka. Wspomnienia tej grozy i przeżyć trwają do dziś.

Drugie przeżycie dotyczące działań wojennych, których świadkiem był J. Kosicki jako 16-letni chłopiec-robotnik to działania frontowe w styczniu 1945 roku. W okolicach majątku Studzień, gdzie pracował J. Kosicki i pobliskiej Kłodawy, gdzie budowano fortyfikacje przy pomocy tzw. podwód końskich, w których uczestniczyły konie i robotnicy ze Studzienia, trwały walki w styczniu 1945 roku. Zbudowane przez Niemców fortyfikacje i tzw. rowy przeciwzołgowe niewiele im pomogły. W Studzieniu rozgrywała się bitwa, palił się pałac, zabudowania mieszkalne i gospodarcze. W pobliskich lasach słychać było odgłosy strzelaniny w czasie słonecznego mroźnego dnia i widać było błyski ognia podczas gwiazdnej nocy.

Kłodawa leżąca na trasie Warszawa-Poznań została zaatakowana przez idącą w kierunku Poznania i Berlina wślawioną bojami 8 Armie gen. Czujkowa. Obrona niemiecka została okrążona i zniszczona. Treuhänder i czasowa właścicielka majątku opuścili Studzień w pośpiechu. Niewiadomo czy zdążyli osiągnąć cel swojej ucieczki czy podzielili na drodze los wielu niemieckich uchodźców, wszechwładnych podczas okupacji hitlerowskiej panów ziemi kutnowskiej.

Po zakończeniu wojny, w marcu 1945 roku J. Kosicki podjął naukę w Państwowym Gimnazjum i Liceum Koedukacyjnym o ustroju semestralnym w Łęczycy, które ukończył uzyskaniem matury w czerwcu 1947 roku. W latach 1947-1950 studiował na Wydziale Rolnym Wyższej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego w Łodzi, gdzie uzyskał dyplom inżyniera rolnika. Studia magisterskie w latach 1950-1952 odbył na Wydziale Rolnym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, realizując specjalizację ekonomika i administracja. Pracę magisterską pt. „*Projekt reorganizacji Zespołu PGR Załuski w Okręgu Olsztyn*” wykonał pod kierunkiem prof. Ryszarda Manteuffla. W czasie studiów I stopnia w Łodzi pracował dodatkowo w PGR jako młodszy księgowy, a podczas studiów II stopnia w Warszawie pracował dorywczo w Instytucie Ekonomiki Rolnej, biorąc udział w pracach badawczych Instytutu związanych z analizą działalności i projektami gospodarczego urzędu PGR.

J. Kosicki od 1950 roku był uczniem, wychowankiem i bliskim współpracownikiem prof. dr hab. dr h.c. Ryszarda Manteuffla. 1 września 1951 roku podjął pracę w Katedrze Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstw Rolnych SGGW, w której przepracował 47 lat w charakterze nauczyciela akademickiego, przechodząc kolejno przez wszystkie stanowiska: starszy asystent 1951-1956, adiunkt 1956-1968, docent 1968-1991, profesor nadzwyczajny 1991-1998.

Stopień naukowy doktora nauk rolno-leśnych uzyskał 21 czerwca 1960 r. na Wydziale Ekonomiczno-Rolniczym SGGW na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „*Wielkość gospodarstwa uspołecznionego a jego efektywność*”, wykonanej pod kierunkiem prof. Ryszarda Manteuffla. 21 września 1971 r. na tym samym Wydziale uzyskał stopień doktora habilitowanego na podstawie ogólnego dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej pt. „*Koncentracja produkcji w wielozakładowych przedsiębiorstwach PGR*”. Zarówno praca doktorska, jak i habilitacyjna, zostały w całości opublikowane przez PWRiL i w *Rocznikach Nauk Rolniczych* PAN. Prace te były wielokrotnie cytowane w literaturze. 22 października 1996 roku otrzymał nadany przez Prezydenta RP tytuł naukowy profesora nauk ekonomicznych.

W latach 1973-1975 prof. J. Kosicki był prodziekanem Wydziału Ekonomiczno-Rolni-

czego SGGW ds. studenckich, a w latach 1978-1981 dziekanem tego Wydziału, natomiast w latach 1976-1991 pełnił funkcję kierownika Zakładu Organizacji i Zarządzania powstałego z dawnego Zakładu Organizacji Produkcji Rolniczej w Katedrze Ekonomiki i Organizacji Gospodarstw Rolniczych.

W czasie zatrudnienia w SGGW prof. J. Kosicki, szczególnie do 1980 roku, blisko współpracował z szeroko pojętą praktyką rolniczą i z instytucjami z nią związanymi, jak: Ministerstwo Rolnictwa, Komitet Ekonomiki Rolnictwa PAN, Instytut Ekonomiki Rolnej, Generalna Dyrekcja PGR, Biuro Organizacji Gospodarstw Rolnych, Wojewódzkie Zjednoczenia PGR w Poznaniu, Łodzi i Warszawie, Agrokompleks Sudety, Zjednoczenie Hodowli Zwierząt Zarodowych oraz bezpośrednio z wieloma przedsiębiorstwami: Zespół PGR Gola, POHZ Osowa Sień, Kombinaty Rolne – Manieczki, Bieganowo, Czempiń, Stadniny Koni – Racot i Kadyny.

Poza studiami w Polsce prof. J. Kosicki odbył staże naukowe na uniwersytetach zagranicznych: 12 miesięcy w USA, 9 m-cy w Niemczech, 3 m-ce w Jugosławii, 2 miesiące na Węgrzech i po 6 tygodni w Czechosłowacji i Szkocji. Był stypendystą różnych uczelni, Instytutu Międzynarodowej Edukacji (IIE), Fundacji Forda, niemieckiej DAAD, Tempus Program of European Community.

Był zatrudniony w różnych instytucjach zagranicznych, w ramach urlopu z macierzystej Uczelni:

- przez 9 m-cy jako asystent naukowy na Wydziale Ekonomiczno-Rolniczym Uniwersytetu Stanowego Michigan (M.S.U.) Lansing, USA w roku akademickim 1963/1964, Raport: *Improving Management In Beef Feeding Enterprise In Poland*,
- przez 4 lata i 2 m-ce (1968-1972), jako ekspert farm management FAO pełniąc funkcję kierownika sekcji ekonomiki i organizacji rolnictwa w Instytucie Badań Rolniczych ONZ, (IAR) w Addis Abebie, Etiopia, Raport końcowy (*Terminal Report*) i 25 publikacji,
- przez trzy miesiące (1975), jako konsultant w Centrali FAO w Rzymie, Raport: *Livestock Development Planning Manual for Developing Countries*,
- przez 1 miesiąc (1984) jako konsultant farm management i szef misji FAO w Etiopii. Raport: *Drought Relief Strategy Mission for Livestock*,
- przez 1 miesiąc (1985) jako konsultant i członek pięcioosobowej misji FAO w Kamerunie, Raport: *Livestock Development In Cameroon*.

Profesor J. Kosicki brał aktywny udział w wielu międzynarodowych sympozjach, konferencjach i kongresach. Kilkakrotnie uczestniczył w konferencjach Komitetu Rolnictwa Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ/ECE: w Genewie w 1962 r., w Słonecznym Brzegu w 1974 r., w Budapeszcie w 1976 r. i w Nitrze w 1987 r. Uczestniczył także w Kongresach Naukowej Organizacji Pracy w Rolnictwie (CIOSTA) w Lafayette, Indiana (USA) w 1964 r., w Brukseli w 1966 r., w Gödöllo w 1976 r. oraz w konferencjach organizowanych przez Światowe Stowarzyszenie Ekonomistów Rolnych (IAAE), Amerykańskie Stowarzyszenie Ekonomistów Rolnych (AFEA), a także Komisję Gospodarczą ONZ ds. Afryki (ECA).

W problematyce badawczej profesora J. Kosickiego można wyróżnić 5 następujących kierunków badań:

1. Zagadnienia organizacji i zarządzania przedsiębiorstwami rolniczymi, dotyczące w szczególności form organizacyjnych PGR, projektów urzędniowych, rozrachunku gospodarczego i metod pracy wybitnych menadżerów, a także zachodzących zmian w organizacji przedsiębiorstw oraz w metodach zarządzania. Przykładem mogą być publikacje: „*Poziom kierownictwa decydującym czynnikiem rozwoju przedsiębiorstw rolnych*” (1965), „*Racjonalna wielkość wielozakładowych przedsiębiorstw rolniczych*” (1966),

„Kierowanie wielozakładowym przedsiębiorstwem rolnym” (1967), „Wielkość obszarowa wielozakładowych przedsiębiorstw rolniczych Zjednoczenia Hodowli Zwierząt Zarodowych” (1967), „Formy organizacyjne Państwowych Gospodarstw Rolnych w latach 1946-1976” (1978), „Tendencje zmian w wielkości przedsiębiorstw rolnych i w metodach produkcji w niektórych krajach” (1983), „Wpływ kadr kierowniczych PGR na efekty gospodarowania” (1985), „Zmiany obszarowe przedsiębiorstw rolniczych (koncentracja ziemi) w latach 1950-1980” (1987), „Organizacja gospodarstw rolnych w Afryce” (1987), „Niektóre doświadczenia rozwoju rolnictwa i terenów wiejskich w Wielkiej Brytanii” (1995), „Zmiany w teorii i praktyce zarządzania” (2006).

2. Zagadnienia ekonomii skali produkcji obejmujące rozłóg przedsiębiorstw, racjonalną wielkość jedno- i wielozakładowych przedsiębiorstw PGR oraz optymalną koncentrację produkcji zwierzęcej w przedsiębiorstwach (praca doktorska i habilitacyjna).
3. Zagadnienia nowoczesnej technologii i organizacji produkcji mleka i żywca wołowego, wieprzowego, drobiowego i jaj (publikacje i praca habilitacyjna).
4. Zagadnienia rachunku ekonomicznego w przedsiębiorstwie rolniczym, a głównie metod i form rachunkowości rolnej, bezpośrednich kosztów produkcji, metod planowania w przedsiębiorstwie i stosowanych w nich normatywów i wskaźników.
5. Zagadnienia związane z transformacją polskiej gospodarki i rolnictwa. Niektóre publikacje z tym związane: „Dyskusja nad prywatyzacją rolnictwa” (1995), „Sytuacja gmin w Polsce i strategia ich rozwoju” (2003), „Przemiany w spożyciu żywności w okresie transformacji” (2003), „Bezrobocie w Polsce – perspektywy zmiany na rynku pracy po integracji z UE” (2003), „Sytuacja polskiego rolnictwa na starcie w UE” (2004), „Stan rolnictwa i sektora żywnościowego w Polsce po wstąpieniu Polski do UE” (2006).

W początkowym okresie działalności badawczej prof. J. Kosicki zajmował się głównie analizą działalności przedsiębiorstw rolnych oraz projektowaniem ich organizacji. Na szczególne wyróżnienie zasługuje drugi kierunek badań związanych z ekonomią skali produkcji, konfiguracją rozłogu i wielkością przedsiębiorstw. Prof. J. Kosicki był w okresie powojennym jednym z pierwszych badaczy zajmujących się badaniami i sposobami pomiaru ukształtowania rozłogu gospodarstw oraz racjonalnej wielkości wielkoobszarowych przedsiębiorstw rolnych. Badania te prowadzone były w państwowych przedsiębiorstwach rolniczych. Wiele rezultatów tych badań miało charakter nowatorski pod względem metodycznym. Wyniki tych badań zostały zawarte w 15 publikacjach. Za najważniejszą należy uznać pracę „*Wielkość gospodarstwa uspołecznionego, a jego efektywność*”, wydaną przez PWRiL w 1961 r.

Badania z zakresu nowoczesnej technologii i organizacji produkcji zwierzęcej miały charakter porównawczy, obejmujący przedsiębiorstwa rolnicze w USA, zachodniej Europie, Jugosławii, na Węgrzech i w Polsce. Dotyczyły one ekonomii skali produkcji zwierzęcej i tendencji w zakresie zmian w skali produkcji zwierzęcej. Na szczególne podkreślenie zasługują prace charakteryzujące poziom, skalę i technologię produkcji mleka, żywca wołowego i wieprzowego oraz drobiu w USA. Dzięki publikacjom prof. J. Kosickiego nowoczesne rozwiązania w zakresie technologii produkcji zwierzęcej w USA zostały przybliżone polskiemu czytelnikowi. W ramach tego zagadnienia prof. J. Kosicki opublikował 23 prace. Podstawową pracą z tej dziedziny jest książka pt. „*Koncentracja produkcji w wielozakładowych przedsiębiorstwach PGR*”, wydana przez PWN w 1970 r. w serii monografii Roczników Nauk Rolniczych.

Zagadnienia badawcze zawarte w czwartej grupie tematycznej, obejmujące rachunek ekonomiczny, rachunkowość i planowanie, były realizowane głównie podczas pracy prof. J. Kosickiego jako eksperta FAO w Instytucie Badań Rolniczych ONZ w Etiopii i miały charakter

pionierski w tym kraju. Zorganizował w tym Instytucie Sekcję Ekonomiki i Organizacji Rolnictwa i Organizacji Przedsiębiorstw Rolnych, którą kierował. W kierowanej przez siebie sekcji, w latach 1968-1972 prof. J. Kosicki prowadził badania obejmujące następujące zagadnienia:

- organizacja gospodarstw i stosowane technologie produkcji w różnych regionach klimatycznych Etiopii,
- badania bezpośrednich kosztów produkcji głównych produktów rolniczych w Etiopii,
- organizacja i efektywność nakładów pracy żywej i uprzedmiotowionej,
- metody i formy rachunkowości i ich wdrożenie w wybranych przedsiębiorstwach rolniczych,
- planowanie produkcji w przedsiębiorstwach rolniczych.

Dwa ostatnie rodzaje badań po raz pierwszy zostały zastosowane w gospodarstwach doświadczalnych i w wybranych przedsiębiorstwach rolnych. Opracowane w ramach tych badań metody i parametry mogą stanowić również pomoc praktyczną dla rolnictwa innych krajów rozwijających się, a położonych w podobnych warunkach przyrodniczych. Wkład pracy prof. J. Kosickiego w Instytucie Badań Rolniczych ONZ w Addis Abebie został pozytywnie oceniony przez FAO. Wyrazem tego uznania było dwukrotne wystąpienie do władz SGGW o przedłużenie kontraktu i bardzo dobra opinia służbowa, wydana po zakończeniu pracy eksperta, w dniu 8 września 1972 r. przez Wydział Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstw Rolnych Centrali FAO w Rzymie.

Prof. J. Kosicki opublikował ogółem w kraju i za granicą 140 prac o charakterze naukowo-badawczym, dydaktycznym i popularno-naukowym, w tym 116 indywidualnie i 24 zespołowo. Do najważniejszych publikacji – poza wymienionymi doktorską i habilitacyjną – należą: „*Organizacja gospodarstwa na glebach lekkich*” (1958) (R. Manteuffel, J. Kosicki i inni), „*Farm Plan with Farm Management Handbook*” (IAR 1972), „*Notes on coffee production and cost in Ethiopia*” (IAR 1972), „*Annual Farm Record Book*” (IAR 1972), „*Professor Ryszard Manteuffel-Szoega – Wielki człowiek i uczoney. Mój nauczyciel i wychowawca*” (SGGW 1996), „*Organizacja przedsiębiorstw rolniczych w latach 1937-1997*” (AR Szczecin 1997), „*Zmiany w gospodarstwach rolnych UE i Polski w latach 1970-1995*” (Postępy Nauk Rolniczych PAN 1998), „*Przedsiębiorstwa rolne w Polsce w okresie 50-lecia mojej pracy zawodowej*” (SGGW 1998).

Także do ważnych publikacji należy zaliczyć cykl artykułów z 1965 roku (wtedy w Polsce bardzo nowatorskich) w „*Zagadnieniach Ekonomiki Rolnej*” i w „*Nowym Rolnictwie*” dotyczących nowoczesnej organizacji gospodarstw i technologii produkcji zwierzęcej w USA (mleka, mięsa wołowego i wieprzowego oraz produkcji jaj). Technologia ta została przeniesiona w następnych latach najpierw do Holandii, później do innych krajów zachodniej Europy. Współcześnie po pewnych modyfikacjach ma ona coraz większe zastosowanie w wielu gospodarstwach w Polsce. Również ważnym i aktualnym wydaje się ostatni artykuł J. Kosickiego o rolnictwie i polityce rolnej Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej pt.: „*The influence of Agricultural Policy on the development of agricultural and food consumption in the USA*” (WSFiB Radom 2005).

Istotnym etapem pracy prof. J. Kosickiego była praca dydaktyczna, prowadzona ze studentami. Od początku pracy w SGGW prowadził ćwiczenia z ekonomiki i organizacji gospodarstw rolniczych, organizacji pracy i rachunkowości rolniczej na Wydziale Rolniczym, Ekonomiczno-Rolniczym, Zootechnicznym i Ogrodniczym. Wykłady akademickie rozpoczął już w 1956 r. jako adiunkt SGGW. Były to wykłady z ekonomiki i organizacji gospodarstw rolniczych prowadzone na Wydziale Mechanizacji Rolnictwa Politechniki Warszawskiej oraz wykłady z rachunkowości rolnej na Wydziale Ogrodniczym i Zootech-

nicznym SGGW. Następnie prowadził wykłady na specjalizacji mikroekonomicznej Wydziału Ekonomiczno-Rolniczego SGGW i na studiach podyplomowych. Po powrocie z Etiopii, w 1972 r., przejął po prof. R. Manteufflu wykłady z ekonomiki i organizacji gospodarstw rolniczych – podstawowego przedmiotu na Wydziale Ekonomiczno-Rolniczym. Wykłady z tego przedmiotu prowadził przez 20 lat, do 1992 r. Prowadził również wykłady i seminaria na studiach doktorskich, głównie dla cudzoziemców w języku angielskim. Już jako adiunkt sprawował opiekę nad magistrantami i był promotorem wielu prac magisterskich. Dotychczas pod Jego kierunkiem wykonano 184 prace magisterskie i 205 prac dyplomowych: inżynierskich i licencjackich. Był promotorem w pięciu przewodach doktorskich na Wydziale Ekonomiczno-Rolniczym następujących doktorantów:

- Władysław Stachurski (1975) – „*Środki trwale, warunki przyrodniczo-ekonomiczne a wyniki gospodarowania PGR*”,
- Kazimierz Szczepański (1982) – „*Kooperacja PGR z rolnikami indywidualnymi*”,
- Kazimierz Manios (1982) – „*Ocena wpływu czynników produkcyjnych na wyniki Stacji Hodowli Roślin*”,
- Munir Al Kaber (1990) – „*Rozwój RSP w Polsce. Możliwości wykorzystania polskich doświadczeń w Iraku*”,
- Mohamed Saad Mahmood (1991) – „*Agricultural Investment and its Efficiency in Iraq*” (Inwestycje rolnicze i ich efektywność w Iraku).

Wyrazem uznania kwalifikacji akademickich było powierzenie prof. J. Kosickiemu funkcji recenzenta w 15 rozprawach doktorskich i habilitacyjnych. Na szczególne podkreślenie zasługuje współpraca prof. J. Kosickiego z magistrantami i doktorantami z zagranicy, głównie z krajów Afryki i arabskich. Temu celowi służyły trzy podręczniki opracowane w języku angielskim podczas pracy w FAO obejmujące: rachunkowość rolniczą, planowanie produkcji w gospodarstwach rolniczych i planowanie produkcji zwierzęcej w krajach rozwijających się.

Kolejny kierunek prac i zainteresowań prof. J. Kosickiego wiąże się z pracą organizacyjną. Od 1953 r. do 1999 r. nieprzerwanie uczestniczył w pracach Rady Wydziału Ekonomiczno-Rolniczego, początkowo jako przedstawiciel „młodych pracowników naukowych”. Przewodniczył wielu komisjom wydziałowym, zajmujących się rekrutacją, analizą i tworzeniem programów studiów, powoływaniem nowych kierunków (np. studia stacjonarno-zawodowe) oraz nowych jednostek, takich jak Katedra Rolnictwa Światowego. Prof. J. Kosicki w latach 1973-1975 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Ekonomiczno-Rolniczego, a w latach 1978-1981 dziekana tego Wydziału. W tym okresie Wydział Ekonomiczno-Rolniczy należał do największych w SGGW. Liczba studentów ogółem wynosiła ok. 1400, w tym kilkunastu cudzoziemców. Uruchomiono wówczas nowe kierunki studiów, zwiększono zakres współpracy z zagranicą. Współpraca ta obejmowała nie tylko nauczycieli akademickich, lecz przede wszystkim studentów poprzez organizację praktyk zagranicznych. Zorganizowano także wyjazdowe seminaria dla dużych grup (około 50 osób) pracowników i studentów do Holandii – Uniwersytet Wageningen i nowoczesne gospodarstwa na północnych polderach (1979) oraz do ZSRR (1980). W tym ostatnim zapoznano się z uczelniami Moskwy, Leningradu i Wilna.

W 1979 r. podczas kadencji prof. J. Kosickiego jako dziekana, na wniosek Rady Wydziału Ekonomiczno-Rolniczego został nadany przez SGGW tytuł doktora *honoris causa* profesorowi Earl O. Heady z Iowa State University USA. Prof. Heady był w tym czasie najwybitniejszym ekonomistą rolnym świata. Uroczystość nadania tytułu i zorganizowana z tej okazji konferencja naukowa zgromadziły w SGGW liczne grono polskich ekonomistów

i były wielkim wydarzeniem naukowym.

Prof. J. Kosicki był wieloletnim przedstawicielem Rady Wydziału ds. rozbudowy SGGW i członkiem wielu różnych komisji senackich i rektorskich. Najdłużej, aż przez 12 lat (1975-1987) pracował w Komisji ds. Inwestycji, przekształconej później w Komisję ds. Rozbudowy Uczelni. Ma duże zasługi w realizacji inwestycji SGGW w latach 70-tych i początku lat 80-tych XX w. Prof. J. Kosicki aktywnie uczestniczył w pracach zespołów dydaktycznych Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. W latach 1973-1980 kierował pracami Zespołu Ekonomiki Rolnictwa Uczelni Rolniczych, początkowo jako wiceprzewodniczący – zastępca prof. S. Ignara, a później w latach 1974-1980, jako przewodniczący tego zespołu. W tym okresie przewodniczył również drugiemu Ogólnopolskiemu Zespołowi MNSzWiT ds. Studiów Stacjonarno-Zaocznych Ekonomiki i Technologii Produkcji Rolniczej. We wcześniejszym okresie J. Kosicki był przewodniczącym Uczelnianej Komisji Współpracy SGGW ze Wsią (1952-1954), a przez 5 lat (1961-1964) radnym i wiceprzewodniczącym Komisji Rolnictwa Dzielnicowej Rady Narodowej Warszawa Mokotów.

Prof. J. Kosicki był członkiem wielu krajowych i międzynarodowych organizacji i stowarzyszeń, m.in.: SITR-NOT (od 1957), PTE (od 1958), Amerykańskie Stowarzyszenie Ekonomistów Rolnych (AFEA od 1964), Międzynarodowe Stowarzyszenie Ekonomistów Rolnych IAAE (od 1964), Polskie Stowarzyszenie Ekspertów Narodów Zjednoczonych POL-SENZ (od 1993). Współpracował z wieloma instytucjami badawczymi w kraju i za granicą.

Prof. J. Kosicki dzięki wkładowi pracy w rozwój ekonomiki i organizacji przedsiębiorstw rolniczych był wymieniony w WHO'S WHO IN AGRICULTURE published by Francis Hodson (1980 r.) i w Złotej Księdze Nauki Polskiej – Naukowcy Zjednoczonej Europy 2006. Był wyróżniony wielokrotnie nagrodami pieniężnymi Ministerstwa Edukacji Narodowej i Rektora SGGW oraz odznaczeniami, m.in.:

Odnaką Tysiąclecia PRL (1965 r.),

Złotym Krzyżem Zasługi (1967 i 1973 r.),

Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1977 r.),

Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1977 r.),

Odnaką Zasłużony Pracownik Rolnictwa (1978 r.),

Medalem 40-lecia PRL (1984 r.),

Odnaką Honorową za Zasługi dla SGGW (1975 i 1994 r.),

Złotą Odnaką Związku Nauczycielstwa Polskiego (1997 r.),

Brazowym Krzyżem Zasługi dla Związku Dzieci Ofiar Wojny Rzeczypospolitej Polskiej (2007 r.).

W dniu 1 października 1998 roku po ukończeniu 70 lat prof. J. Kosicki przeszedł z SGGW na emeryturę, ale do czerwca 1999 r. prowadził jeszcze seminaria magisterskie na macierzystym Wydziale. Jesienią 1999 roku podjął ponownie pracę zawodową nauczyciela akademickiego, tym razem w uczelniach prywatnych. W okresie od 1 października 1999 roku do 23 października 2004 roku pracował jako profesor zwyczajny w Wyższej Szkole Biznesu i Przedsiębiorczości, Katedra Organizacji i Zarządzania w Ostrowcu Świętokrzyskim, a od 1 czerwca 2004 roku do 28 lutego 2006 roku jako profesor zwyczajny, kierownik Katedry Zarządzania i Marketingu w Wyższej Szkole Finansów i Bankowości w Radomiu.

W roku 2006 z powodu pogarszającego się stanu zdrowia zrezygnował z dalszej pracy zawodowej w uczelniach.

prof. dr hab. Wojciech Ziętara